

තෝරාගත් ප්‍රශ්න: ඉස්ලාම් ගැන නිතර අසන ප්‍රශ්න ගබ්දකෝෂයෙන්

(අකරානුල් ඊමාන් හෙවත් දේව විශ්වාසයේ මූලිකාංග පිළිබඳ කොටස)

ප්‍රශ්න අංක: 48

ඉස්ලාමයේ මූලික කුළුණු පහ කුමක් ද?

පිළිතුර:

වැදගත් කරුණ (1)

පි- ඉස්ලාමයේ මූලික කුළුණු පහ කුමක් ද?

පි: ඉස්ලාමය මූලික කරුණු පහක් මත ගොඩ නැගී ඇත. අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෝ ඒ ගැන මෙසේ පවසා පැහැදිලි කළහ:ඉස්ලාමය කරුණු පහක් මත ගොඩ නැගී ඇත. එනම් නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියෙකු නැති බව හා මුහම්මද් තුමාණන් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බව පවසා සාක්ෂි දැරීම, සලාතය විධිමත්ව ඉටු කිරීම, සකාත් පිරිනැමීම, හජ් වන්දනාව ඉටු කිරීම, රමලාන් මාසයේ උපවාසයේ නිරත වීම යනාදියයි.බුහාරි හා මුස්ලිම්

පළමු මූලිකාංගය: නැමදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙනත් දෙවියෙකු නැති බව හා මුහම්මද් (සල්ලේලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් අල්ලාහ්ගේ දූතයාණන් බව සාක්ෂි දැරීමයි. එනම්: උත්තරීතර අල්ලාහ් හැර සැබෑ ලෙස නැමදුම් ලබන කිසිවෙකු නොමැති බව විශ්වාස කිරීමය. එය එහි අපර්ය මැනවින් දැන ගැනීමක් සමග නපුරු බලවේග ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට බැඳී, උත්තරීතර අල්ලාහ්ගේ පිළිවෙතට යටත් වී, ආදරය හා ගෞරවයෙන් යුතුව සුවිශුද්ධ අල්ලාහ්ට අවංක භාවයෙන් යුතුව කටයුතු කිරීමය.තවද සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඒකීය යැයි ද ඔහු පරිපාලක, රජු, සැලසුම්කරු, මැවුම්කරු හා පෝෂක යැයි ද විශ්වාස කිරීම හා තමන් විසින් සහතික කළ හෝ තම දූතයාණන් විසින් සහතික කළ උසස් ගුණාංග හා අලංකාර සියලු නාම ඔහුට ස්ථිර කිරීමය.සැබැවින්ම අල්ලාහ් ඒකීය බවත් නැමදුම් ලබන්නට සුදුස්සා ඔහු පමණකි ඔහු හැර වෙනත් කිසිවකු ඒ සඳහා සුදුසුකම් නොලබන බවත් විශ්වාස කළ යුතුයි. මක්නිසාද යත් ඔහු එකම මැවුම්කරුය. ඔහුට කිසිදු හවුල්කරුවෙකු නොවීය. ශුද්ධ වූ අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි.﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صُلْبًا ۖ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ (ඔහු සුවර් ආදර්ශයකින් තොර ව මවන) අහස්හි හා පොළොවෙහි උත්පාදකයාය. ඔහුට සහකාරියක් නොසිටියදී ඔහුට දරුවකු ඇති වන්නේ කෙසේද? තවද ඔහු සියලු දෑ මැව්වේය. තවද සියලු දෑ පිළිබඳ ව ඔහු සර් වඥය.﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ ඔහුය නුඹලාගේ පරමාධිපති වන අල්ලාහ්. ඔහු හැර නැමදුම් ලබන්නට කිසිවකු නොමැත.

සියලු දැනී මැවුම්කරුය. එබැවින් නුඹලා ඔහුට වන්දනාමාන කරනු. තවද සියලු දැනී භාරකරු වන්නේද ඔහුය.(අල්-අන්ආම්: 101,102)

කුරෙයිෂ් වංශයේ හාෂිම් පරපුරේ අබ්දුල් මුත්තලිබ්ගේ පුත් අබ්දුල්ලාහ්ගේ පුත් මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් නබිවරුන් අතරින් අවසානයා බවත් ධම්ම දුතවරුන් අතරින් ශ්‍රේෂ්ඨතමයා බවත් සාක්ෂි දැරීම. ඒ සමගම එතුමාණන් දහමෙහි කවර කරුණක් ගෙන ආවේ ද එයට අනුගතව අනවබෝධයෙන් හෝ ඉක්මවීමෙන් තොරව එයට ගරු කරමින් පිළිපැදීම.එතුමාණන්ගේ පිළිවෙතට අනුව ක්‍රියා නොකිරීම අනවබෝධයේ කරුණක් වන අතර උත්තරීතර අල්ලාහ් හැර දමා වෙනත් දැට නමස්කාර කිරීම ඉක්මවා යෑමේ කරුණකි. උදාහරණයක් ලෙස, උත්තරීතර අල්ලාහ්ට පමණක් හැර වෙනත් කිසිවකුට යොමු කිරීමට සුදුසු නැති දෑ දිවුරීම හා ඒවාට ප්‍රාර්ථනා කිරීම වැනිය.එසේම අල්ලාහ් තම ධම්මදුතයා වශයෙන් මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන්ව එවා ඇති බවත් එතුමාණන් වෙත අල් කුර් ආනය පහළ කළ බවත් මෙම දහම මුළු මිනිස් සංහතියටම ප්‍රචාරය කරන මෙන් එතුමාණන්ට නියෝග කර ඇති බවත් විශ්වාස කිරීම. තවද අල්ලාහ්ට හා ඔහුගේ දුතයාණන්ට ආදරය කළ යුතු බවත් ඒ දෙදෙනාට අවනත වීම සෑම කෙනෙකුටම අනිවායර්ය බවත් අල්ලාහ්ගේ දුතයාණන්ව අනුගමනය කිරීමෙන් මිස අල්ලාහ්ගේ ආදරය සහතික කළ නොහැකි බවත් විශ්වාස කිරීම. සුවිශුද්ධියාණන් මෙසේ පවසයි:﴿مَنْ أَحْبَبَنَا أَحْبَبْنَا اللَّهَ وَالَّذِي أَحْبَبَ اللَّهَ أَجْرُهُ كَأَجْرِ مَنْ أَحْبَبَنِي﴾ "නුඹලා අල්ලාහ් ව ප්‍රිය කරමින් සිටියෙහු නම්, එවිට නුඹලා මා අනුගමනය කරනු. අල්ලාහ් නුඹලා ව ප්‍රිය කරනු ඇත. තවද නුඹලාගේ පාපයන්ට ඔහු සමාව දෙනු ඇත. තවද අල්ලාහ් අති ක්ෂමාශීලී ය; අසමසම කරුණාන්විතය යැයි (නබිවරය!) නුඹ පවසනු."(ආලු ඉම්රාන්: 31)

තවද එතුමාණන් කවර කරුණක් නියෝග කළේ ද එහි එතුමාණන්ට අවනත වීම අනිවායර්ය බවත්, එතුමා දන්වා සිටි තොරතුරු සම්බන්ධයෙන් එතුමාව සහතික කළ යුතු බවත් කවර කරුණක් එතුමාණන් තහනම් කළේ ද එමෙන්ම හෙළා දුටුවේ ද එවැනි දැයිත් වැළකී සිටිය යුතු බවත් අල්ලාහ් දහම් ගත කළ දැයිත් මිස මිනිසා විසින් අලුතින් බිහි කළ දෑ පදනම් කර ගනිමින් අල්ලාහ්ට නැමදුම් ඉටු නොකළ යුතු බවත් විශ්වාස කිරීම.

අල්ලාහ්ගේ දුතයාණන් එවීමේ ප්‍රඥාව වනුයේ: මිනිසුන්ට මඟ පෙන්වීම, ඔවුන්ගේ ආගම හා ඔවුන්ගේ මෙලොව ජීවිතය තුළ ඔවුන්ට ප්‍රයෝජනය හා යහපත ඇති කටයුතු වෙත මඟ පෙන්වීම හා ඔවුන්ගේ පරමාධිපති තෘප්තියට පත්වන දෑ වෙත ඔවුන්ට මඟ පෙන්වීමය.

දෙවන මූලිකාංගය: සලාතය විධිමත්ව ඉටු කිරීම: එනම් අල්ලාහු අක්බර් යැයි තක්බිර් පවසා ආරම්භ කර අස්-සලාමු අලයිකුම් යන ප්‍රකාශයත් සමග අවසන් කරනු ලබන නියමිත ප්‍රකාශ හා ක්‍රියාවන් තුළින්, අල්ලාහ් වෙනුවෙන් ඉටු කරනු ලබන නැමදුමකි.

එය දහවල් කාලයේ හා රාත්‍රී කාලයේ ඉටු කරනු ලබන සලාත් වාර පහ වේ. එනම්: ෆජර්, එහර්, අසර්, මග්රිබ් හා ඉෂා යන සලාත්ය.

සලාතය ඉටු කිරීම සෑම මුස්ලිම් වරයෙකුටම අනිවායර්ය වේ.

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසා ඇත: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا} "සැබැවින්ම සලාතය දේව විශ්වාස කරන්නන් කෙරෙහි කාල නියමයක් වශයෙන් නියම කරනු ලැබුවකි." (සූරා අන්-නිසා: 103)

සලාතයේ ප්‍රඥාව වනුයේ සැබැවින්ම එය ගැත්තා හා ඔහුගේ පරමාධිපති අතර පවතින සම්බන්ධතාවකි; සැනසුමකි; තැන්පත්කමකි. එය පිළිකුල් සහගත දෑ හා අශීලාචාර දැයින් වළක්වයි.

තුන්වන මූලිකාංගය: සකාත් පිරිනැමීම, එනම්, නියමිත වස්තුවෙහි, නියමිත පාර්ශ්වයකට නියමිත කාලය තුළ අනිවායර්ය වන වගකීමකි. මෙය ඉස්ලාමයේ මූලිකාංග අතරින් එක් මූලිකාංගයකි. ධනවතුන්ගෙන් ලබා දුප්පතුන්ට පිරිනමනු ලබන අනිවායර්ය දානයකි.

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසා ඇත: {حُدِّثُوا عَنْ آبَائِكُمْ وَأُمَّهَاتِكُمْ فَإِنْ عَدِلْتُمْ لَا تَجْرِمُوا عَلَيْهَا وَإِنْ كَفَرُوا هُمْ بِأْسْئَلَتِهِمْ لَوْلَا رِزْقُ اللَّهِ لَكُنْتُمْ أَكْثَرًا ضَالِّينَ} "ඔවුන්ගේ වස්තු වලින් ඔවුන් පිවිතුරු කරවන, ඔවුන් ව පාරිශුද්ධ කරවන (සඳකාවක්) දානයක් නුඹ ගනු." (සූරා අත්තව්බා: 103)

සකාත් පිරිනැමීමේ ප්‍රඥාව වනුයේ සැබැවින්ම එය ධනය පිරිසිදු කරයි. එය වධර්නය කරයි, මසුරුකම හා ලෝභකමින් සිත් පිරිසිදු කරයි. ධනවතුන් හා දුප්පතුන් අතර ආදරය ශක්තිමත් කරයි. එහෙයින් ක්‍රෝධය ඉවත් වී ගොස් ආරක්ෂාව ඉහළ නැංවෙයි. සමාජය සතුටට පත් වෙයි.

සිව්වැනි මූලිකාංගය: රමලාන් මාසයේ උපවාසය, එනම් හිජ්රි වර්ෂය අනුව නව වැනි මස දහවල් කාලය තුළ ආහාර ගැනීම, පානය කිරීම හා අඹුසැමි ඇසුර යනාදී උපවාසය බිඳන කරුණුවලින් වැළකී සිටීමය.

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසා ඇත: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَارَكْتُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ فِي حُكُومِكُمْ وَأَنَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ} "රමලාන් මාසය වනාහි මිනිසාට මහ පෙන්වන්නක් ලෙසත් යහමහ පැහැදිලි කරන්නක් ලෙසත් (හොඳ නරක වෙන් කර පෙන්වන) නිඤරායකයක් ලෙසත් එහි අල්-කුආර්නය පහළ කරනු ලැබිය. එබැවින් කවරෙකු එම මාසයට ප්‍රවේශ වූයේ ද ඔහු එහි උපවාසය රකින්නවා!" (අල්-බකරා: 185)

උපවාසය තුළ ඇති ප්‍රඥාව: සවර්බලධාරී අල්ලාහ් පිළිබඳ වූ හක්කිය තහවුරු කිරීම සඳහා වූ මාගර්යකි.

උත්තරීතර අල්ලාහ්ගේ ආශීවර්ෂාද පිළිබඳ උපවාසකරු වටහා ගැනීම.

උපවාසකරු තම සහෝදර දුප්පතුන් සහ අගහිභකම් ඇති උපවාසකරු ගැන මෙනෙහි කිරීම.

උපවාසය මුස්ලිම්වරුන්ගේ හැඟීම් ඒකාබද්ධ කරයි.

උපවාසය ශරීර සෞඛ්‍යය හා ශක්තිය ලබා දෙයි.

මේවා හැර වෙනත් කරුණු ද ඇත.

පස්වැනි මූලිකාංගය: හජ් වන්දනාව, හැකියාව ඇත්තන් තම ජීවිත කාලය තුළ ශුද්ධ වූ මක්කාවේ සංඛේතාත්මක ශුද්ධ වූ ස්ථාන බැහැ දැකීම. එය, නියමිත වන්දනාමාන ඉටු කිරීම පිණිසය.

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසා ඇත: ﴿وَمَنْ أَسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمِنْ شَأْنِ اللَّهِ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ "තවද හජ් සඳහා පහසුකම් ඇත්තවුනට එම ගෘහයෙහි හජ් වන්දනාමාන කිරීම අල්ලාහ් වෙනුවෙන් වූ ජනයා හට පැවරුණු වගකීමකි. තවද කවරෙකු ප්‍රතික්ෂේප කළේ ද සැබැවින්ම අල්ලාහ් ලෝවැසියන්ගෙන් පොහොසත්ය." (ආලු ඉම්රාන්: 97)

හජ් වන්දනාවේ ප්‍රඥාව: එහි උත්තරීතර අල්ලාහ්ගේ ඒකීයත්වය තහවුරු කෙරෙයි. එමෙන්ම ශුද්ධ වූ අල්ලාහ් ගැන වූ හක්නිය සහතික කෙරෙයි. සවර්බලධාරී අල්ලාහ් පිළිබඳ මතකය ස්ථාපිත කරයි. මිනිස් ආත්ම හැඩ ගැසෙයි. නිවැරදි ඒකීයත්වයේ අථර්ය සමූහයාට පුහුණු කරයි. මේ හැර තවත් ප්‍රඥාවන්, ප්‍රතිලාබ හා ප්‍රයෝජන ගණනාවක්ම ඇත.

මෙය සාරාංශගත ප්‍රකාශයක් පමණි. මේ සෑම වගකීමකටම කොන්දේසි, මූලිකාංග හා බොහෝ විස්තර ඇත. අපගේ නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන්ටත් එතුමාණන්ගේ පවුලේ ඥාතීන් හා එතුමාණන්ගේ මිතුරන් සෑම දෙනාටත් අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය අත්වේවා!

අංක: 400

ප්‍රශ්න අංක: 49

චුළු නම් අධර් දෝවනයේ ක්‍රමය කුමක් ද?

පිළිතුර:

වැදගත් කරුණ (1)

ප්‍ර- චුළු දෝවනයේ ක්‍රමය කුමක් ද?

පි: චුළු දෝවනයේ සම්පූර්ණ ක්‍රමය පහත සඳහන් පරිදි විස්තර කෙරේ.

1- පිරිසිදුභාවය හා කිලිට්වලින් පිවිතුරු වීමට මිනිසා නියයන් හෙවත් චේතනාව අදිටන් කර ගනියි. එය සිතෙහි හට ගන්නා කරුණක් වන බැවින්, මුවින් පැවසිය යුතු නැත. අනෙකුත් නැමදුම්වල ද එලෙසමය.

2- බිස්මිල්ලාහ් යැයි පවසයි.

3- පසුව තම අත තුන් වරක් සෝදා හරියි.

පසුව කට කලත්වා තුන්වරක් සෝදා හරියි. (කැලැක්වීම යනු කට තුළ ජලය දමා කැලැක්වීමය) තුන්වරක් ජලය නාසය තුළට යවා තම වමතින් නාසය සිරයි. නාසය සිරීම යනු නාසය තුළට ජලය යවා එය නාසයෙන් පිටතට සිරීමය.

5- තුන් වරක් මුහුණ සෝදා ගනියි. දිගින් මුහුණෙහි සීමාව වනුයේ සාමාන්‍යයෙන් හිසකෙස් වැවෙන ස්ථානයේ සිට යටි රැවුල හා නිකටට පහළ දක්වා ද පළලින් එහි

සීමාව දකුණු කනෙහි සිට වම් කන දක්වා ද වේ.පිරිමියා තම යටි රැවුල සෝදා ගනියි. එයද මුහුණෙහි කොටසකි. එය සැහැල්ලුවෙන් වැටී ඇත්නම් එහි බාහිරය මෙන්ම අභ්‍යන්තරය ද සෝදා ගත යුතුයි. එය සනව වැටී ඇත්නම්, එනම් එය සම ආවරණය කරන පරිදි වැටී ඇත්නම් එහි මතුපිට පමණක් අතුල්ලමින් සෝදා හරියි. එමෙන්ම එය අතුල්ලා ගනියි.

6- පසුව වැළමිට දක්වා තුන්වරක් අත සෝදා ගනියි. අනෙහි සීමාව නියපොතු ඇතුළුව ඇහිලි තුඩුවල සිට බාහුව ආරම්භ වන කොටස දක්වා වේ. අත් සේදීමට පෙර සමට ජලය ළඟාවීමට බාධා වන පරිදි අනෙහි ඇලී ඇති පිටි, පස් හා අලේපන වැනි දෑ ඉවත් කළ යුතුය.

7- ඉන් පසුව ජලය රැගෙන තම හිස හා තම කන් දෙක එක් වරක් පිරි මදියි.හිස ජලයෙන් පිරිමැදීමේ ක්‍රමය වනුයේ. තෙත් අතින් තම හිසෙහි ආරම්භ කොටසේ සිට පසුගෙල දක්වා පිරිමදිමින් ගෙන ගොස් නැවතත් ආරම්භ කළ තැනටම ගෙන ඒමය. පසුව තම දබර ඇහිලි දෙක දෙකන්හි ගුලෙහි ඇතුළු කොට මහපොට ඇහිලි දෙක එහි මතුපිටින් තබා පිරිමදියි.කාන්තාවකගේ හිසකෙස් සම්බන්ධයෙන් බලන කල එය එල්ලෙමින් තිබුණ ද ගොතා තිබුණ ද හිසෙහි ආරම්භයේ සිට පසුගෙලෙහි හිසකෙස් වැවෙන ස්ථානය දක්වා පිරිමැදිය යුතුය. ඊට බාහිර ව දිගින් පවතින ඇගේ හිසකෙස් පිරිමැදීම අනිවාර්ය වන්නේ නැත.

8- පසුව ඔහුගේ දෙපා වළලු කර දක්වා තුන්වරක් සොදා හරියි. වළලු කර යනු කෙණ්ඩයේ පහළ කොටසෙහි තෙරා ගිය අස්ථි දෙකය.

- කවරෙකු ජලය නොලැබුවේ ද ඔහු තයම්මුම් කර ගනී. තයම්මුම් යනු: ජලය නොමැති අවස්ථාවක හෝ එය භාවිත කිරීමට යම් බාධාවක් ඇති වූ අවස්ථාවක, මහපොළොවෙන් උසට වැටී ඇති පස් හෝ ඒ හා සමාන වෙනත් දෙයක් භාවිතා කරමින් සිදු කරන ක්‍රියාවලියකි.

උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසා ඇත: ﴿طَبَّيًّا فَاسْحُوا بُرُوجَكُمْ﴾ "නුඹලාට ජලය නොලැබුනේ නම්, නුඹලා පිරිසිදු පස් සොයා ගනු. තවද නුඹලාගේ මුහුණ ද නුඹලාගේ අත් ද නුඹලා (එයින්) පිරිමදිනු. සැබැවින්ම අල්ලාහ් (සෑම වරදකට ම දඬුවමක් නොකර) නොසලකා හැර පාපක්ෂමාව පිරිනමන්නාය."(අන්-නිසා: 43)

තයම්මුම්හි ක්‍රමය වනුයේ: අත්ලෙන් එක් වරක් පස් මත ගසා, මුහුණ මත හා දෑතෙහි මැණික් කටුව මතුපිට එක් වරක් බැගින් පිරිමැදීමය. අම්මාර් ඉබ්නු යාසීර් (රළියල්ලාහු අන්හු) තුමාහට නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණෝ මෙසේ පැවසූහ."සැබැවින්ම මෙලෙස කිරීම ප්‍රමාණවත් වේ" යැයි පවසා තම අත් දෙක පොළොව මත ගසා, ඒ දෙකෙහි පිඹ, පසු ව නබිතුමාණෝ ඒ දෙකින් තම මුහුණ හා එතුමාණන්ගේ අත් දෙක පිරිමැද්දාහ.මෙය බුහාරි හා මුස්ලිම් විසින් වාර් තා කර ඇත.

ඉහත සඳහන් කරුණට සාධකය වනුයේ උස්මාන් තුමාගේ සේවකයකු වූ හුම්රාන් (රළියල්ලාහු අන්හු) තුමා විසින් වාර් තා කරන ලද හදිසයයි. ඇත්තෙන්ම උස්මාන් (රළියල්ලාහු අන්හු) තුමා,ජලය ගෙන්වා ගෙන වුළු ධෝවනය කරන්නට විය. එතුමා

අත් දෙක තුන් වරක් සෝදා හැරියේය. පසු ව කට පිරිසිදු කොට නාසය සිරා පිරිසිදු කළේය. පසු ව තම මුහුණ තුන්වරක් සෝදා තම දකුණත වැළමිට දක්වා තුන්වරක් සේදුවේය. එමෙන්ම වමත ද වැළමිට දක්වා තුන්වරක් සේදුවේය. පසු ව තම හිස ජලයෙන් පිරිමැද්දේය. පසු ව තම දකුණු කකුල වළලුකර දක්වා සේදුවේය. පසු ව ඒ අයුරින්ම වම් කකුල ද සේදුවේය. පසු ව එතුමා නබිතුමාණන් මේ මා කළ වුළු ධෝවනය මෙන් වුළු කරනු මම දැක ඇත්තෙමි. පසුව අල්ලාහ්ගේ දූතයාණෝ මෙසේ පැවසූහ: “මේ මා කළ වුළු ධෝවනය මෙන් කවරෙකු වුළු ධෝවනය කර, අනතුරු ව එහි දී වුළු අවලංගු නොවූ තත්ත්වයෙන් රකආත් දෙකක් ඉටු කළේ ද, පෙර කළ පාපකම් සඳහා ඔහුට සමාව දෙනු ලැබේ.” මෙය මුස්ලිම් විසින් වාතරා කර ඇත.

උත්තරිතරයාණන් තවදුරටත් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි: ﴿إِلَى الصَّلَاةِ﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّمَ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ "අහෝ දේවත්වය විශ්වාස කළවුනි! නුඹලා සලාතයට සුදානම් වූ විට නුඹලාගේ මුහුණ ද නුඹලාගේ අත් ද සෝදා ගනු. තවද නුඹලාගේ හිස් (ජලයෙන්) පිරිමදිනු. තවද නුඹලාගේ පාද ද වළලු කර දක්වා සෝදා ගනු. නුඹලා ස්නානය අනිවාර්ය වූ කෙනෙකු ව සිටින්නෙහු නම් (ස්නානය කොට) පිරිසිදු වනු. නමුත් නුඹලා රෝගී ව හෝ යම් ගමනක නිරත ව සිටියෙහු නම් හෝ නුඹලා අතරින් කිසිවකු මළමුත්‍රා පහකොට පැමිණියේ නම් හෝ නුඹලා (නුඹලාගේ) බිරියන් (ලිංගික ව) ස්පර්ශ කළෙහු නම් හෝ ඉන්පසුව (පිරිසිදු වීමට) නුඹලා ජලය නොලැබුවෙහු නම් පිරිසිදු පසින් නුඹලාගේ මුහුණද නුඹලාගේ අත් ද පිරිමදිනු. නුඹලාට කිසිදු දුෂ්කරතාවක් ඇති කිරීමට අල්ලාහ් අපේක්ෂා නොකරයි. නමුත් නුඹලා කෘතවේදී විය හැකි වනු පිණිස නුඹලා ව පිරිසිදු කිරීමටත් ඔහුගේ ආශීවර්ෂයන් නුඹලා කෙරෙහි පුණර්වත් කිරීමටත් අපේක්ෂා කරයි."(අල්-මාඉදා: 6) අපගේ නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන්ටත් එතුමාණන්ගේ පවුලේ ඥාතීන් හා එතුමාණන්ගේ මිතුරන් සැම දෙනාටත් අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය අත්වේවා!

ඒකාබද්ධිත අංකය: 3060

ප්‍රශ්න අංක: 50

සලාතයේ ක්‍රමය කුමක් ද?

පිළිතුර:

වැදගත් කරුණ (1)

ප්‍ර- සලාතයේ ක්‍රමය කුමක් ද?

පි: සලාතයේ ක්‍රමය පහත සඳහන් පරිදිය.

- 1- කිසිදු වෙනස් වීමකින් හෝ හැරීමකින් තොරව මුළු ශරීරයම කිබ්ලා දෙසට හැරවීම.
- 2- මුවින් ප්‍රකාශ කිරීමකින් තොරව, සලාත් ඉටු කරන බවට අපේක්ෂා කරමින් සලාතය සඳහා, තම හදවතින් තබන නියයන් හෙවත් අදිටන.

11- පසුව "සම්පල්ලාහු ලිමන් හමිදා" යැයි පවසමින් රුකුළ සිට තම නිස ඔසවා ගනියි. එවිට ඔහුගේ දැන් ඔහුගේ උරහිසට සමාන්තරව ඔසවා ගනියි. ඉමාම්ව පිළිපදින මෑලුම්වරු "සම්පල්ලාහු ලිමන් හමිදා" යැයි නොපවසයි. ඔවුන් ඒ වෙනුවට පවසනුයේ "රබ්බනා වලකල් හමිදු" යනුවෙනි.

12- ඉන් නැගිටිට පසු මෙසේ පවසයි: රබ්බනා වලකල්- හමිදු මිල් අස්සමාවානි වල් අළු වමිල්අ මා ෂි:ත මින් ෂෙයිඉන් බ:ද්' තේරුම: අහෝ පරමාධිපතියාණනි, අහස් හා පොළොව පිරුණු, ඔබේ කැමැත්ත පිරුණු සියලු දැනී ප්‍රශංසා, ඔබ සතුය.

13- පසුව පළමු සජදාව ඉටු කරයි. ඔහු සුජුද් කරන අවස්ථාවෙහි අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසයි. නළල හා නාසය, අත්ල දෙක, දණහිස් දෙක, පා ඇඟිලි තුඩු යනාදී ගරීර අවයව සතක් මත ඔහු සුජුද් කරයි: ඔහුගේ බාහු දෙක ඇළපත් දෙකින් ඇත් කර තබා ගනියි. අත් දෙක පොළොවට නිදිකරවා නො තබයි. එහි ඇඟිලි තුඩු කිබිලා දෙසට හරවා තබා ගනියි.

14- සුජුද් හි ඔහු: සුබ්හාන රබ්බියල් අ:ලා යැයි තුන්වරක් පවසයි. ඊට අමතරව සුබ්හානකල්ලාහුමිම වබ්හමිදික අල්ලාහුමග් ෆිර් ලි යැයි පවසා සිටින්නේ නම්, එය හොඳය.

15- පසුව අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසා සුජුද් ඉරියව්වෙන් තම නිස ඔසවා ගනියි.

16- පසුව සජදා ඉරියවත්වන් දෙකෙහිම තම වම් කකුල මත වාඩි වී, තම දකුණු කකුල සිටුවා තබා ගනියි. තම අත් දෙක තම කළවා දෙක හා තම දණහිස් දෙක මත තබා ගනියි.

17- සජදා දෙක අතර වාඩි වී සිටිය දී මෙසේ පවසයි: අල්ලාහුමම:ෆිර් ලි වෑ හමනී වන්දිනී වර් සුක්නී, වජ්බුර් නී, වආගිනී. තේරුම: යා අල්ලාහ් මාහට ක්ෂමා දෙනු මැනව. මට කරුණා කරනු මැනව. මට සෘජු මාහ පෙන්වනු මැනව. පෝෂණ සම්පත් ලබා දෙනු මැනව. මට සුවය ලබා දෙනු මැනව. යහපත් දේ කෙරෙහි මා යොමු කරනු මැනව.

18- පසුව දෙවන සජදාවත් පළමු සජදාව මෙන්ම එහි කිව යුතු දෑ පවසමින් හා එහි කළ යුතු දෑ පිළිපදිමින් ඉටු කරයි. ඔහු සුජුද් කරන අවස්ථාවේ අල්ලාහු අක්බර් යැයි තක්බිර් පවසයි.

19- පසුව දෙවන සුජුදය නිමා කර අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසා නැගිට සිටියි. පසුව දෙවන රකආතය පළමු රකආතය මෙන්ම එහි කිව යුතු දෑ පවසමින් හා එහි කළ යුතු දෑ පිළිපදිමින් ඉටු කරයි. නමුත් එහි දී ආරම්භක ප්‍රාථර්නාව පවසන්නේ නැත.

20- දෙවන රකආතය නිමා කිරීමෙන් පසු ව අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසා වාඩි වෙයි. සජදා දෙක අතර වාඩි වූ පරිදිම ඒ හා සමානව වාඩි වෙයි.

21- එම ඉඳුමෙහි මෙසේ තෂහ්හුද් පාරායනය කරයි:"අත්තහිය්යාත්තු ලිල්ලාහි වස්සලවාතු වත් තයියිබාතු අස්සලාමු අලෙයික අයියුහන් නබියියු වරහ්මතුල්ලාහි වබරකාතුහු අස්සලාමු අලෙයිනා වඅලා ඉබාදිල්ලාහිස් සාලිහින්. අෂ්හදු අන්ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහු වඅෂ්හදු අන්න මුහම්මදන් අබ්දුහු වරසුලුහු. අල්ලාහුමිම සල්ලි අලා

මුහුම්මදින් වඳලා ආලි මුහුම්මදින් කමා සල්ලයින අලා ඉබ්‍රාහිම වඳලා ආලි ඉබ්‍රාහිම ඉන්තක හමිදුන් මජීද්. වබාරික් අලා මුහුම්මදින් වඳලා අලි මුහුම්මදින් කමා බාරක්ත අලා ඉබ්‍රාහිම වඳලා ආලි ඉබ්‍රාහිම ඉන්තක හමිදුන් මජීද්. අල්ලාහුම්ම ඉන්තී අලාදුබ්ක මින් අදාබි ජහන්නම වමින් අදාබිල් කබිරි වමින් හික්නතල් මහ්යා වල්මමාති වමින් හික්නතිල් මසිහද් දජ්ජාල්" තෙරුම: පැතුමන් ආශිවර්දයන් හා යහපත අල්ලාහ්ටම හිමිය. අහෝ නබිතුමනි, අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය කරුණාව හා අභිවෘද්ධිය ඔබට හිමිවේවා. අපටත් අල්ලාහ්ගේ සැදැහැමි ගැත්තන් සියලු දෙනාටත් අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය අත්වේවා. නමැදුමට සුදුස්සා අල්ලාහ් හැර වෙන දෙවියකු නොමැති බව මම සාක්ෂි දරමි. සත්‍ය වශයෙන්ම මුහුම්මද්(සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් ඔහුගේ ගැත්තා හා ඔහුගේ දූතයා බව ද මම සාක්ෂි දරමි. යා අල්ලාහ්! ඉබ්‍රාහිම් තුමා හා එතුමාගේ පවුලේ අයට ශාන්තිය පහළ කළා සේම මුහුම්මද් තුමා හා එතුමාගේ පවුලේ අයට ද ශාන්තිය පහළ කරන්වා. යා අල්ලාහ්! ඉබ්‍රාහිම් තුමා හා එතුමන්ගේ පවුලේ අයට සමාධිය ඇති කළා සේම මුහුම්මද් තුමාට හා එතුමාගේ පවුලේ අයටද සමාධිය ඇති කරන්වා. සත්‍ය වශයෙන්ම ඔබ ප්‍රශංසා ලැබිය යුත්තාය. කීර් තියේ හිමිය. යා අල්ලාහ් කබිරයේ වේදනාවෙන් ද අපායේ වේදනාවෙන් ද ජීවිතයේ හා මරණයේදී ඇතිවන කලබලකාරි ස්වභාවයෙන්ද මසිහිද් දජ්ජාල්ගේ අර් බුදවලින් ද නියත වශයෙන්ම මම ඔබෙන් ආරක්ෂාව පතමි. පසුව තමන් කැමති මෙලොව හා මතුලොව යහපත තම පරමාධිපතිගෙන් පතයි.

22- පසුව 'අස්සලාමු අලයිකුම් වරහ්මතුල්ලාහ්' යැයි පවසමින් දකුණ දෙසටත් එලෙසම වම් දෙසටත් සලාම් දෙයි.

23- රකආත් තුනක් හෝ හතරක් සහිත සලාතයක් වී නම්, පළමු තෂ්හුද් හි ආවසානයත් සමග නතර කර ගනී. එනම්: "අෂ්හදු අන් ලා ඉලාහ ඉල්ලල්ලාහු වඅෂ්හදු අන්ත මුහුම්මදන් අබ්දුහු වරසුලුහු"

24- පසුව අල්ලාහු අක්බර් යැයි පවසා නැවත නැගිට සිටියි. එවිට තම අත් දෙක උරහිසට සමාන්තවර ඔසවා ගනියි.

25- පසුව දෙවන රකආතය ඉටු කළ ක්‍රමය අනුව ඔහුගේ ඉතිරි සලාතය ද ඉටු කරයි. නමුත් එහිදී ඔහු සූරා අල්-ෆාතිහා පාරායනය කිරීම සීමා කර ගනියි.

26- පසුව තවරුක් ඉදුමෙන් වාඩිවෙයි. එනම් තම දකුණු කකුල සිටුවා තබා, තම වම් කකුල තම කෙණ්ඩියට යටින් පිටතට පිහිට සේ තබා, පොළොවේ වාඩි වීමට හැකි පරිදි වාඩි වෙයි. තම අත් දෙක පළමු තෂ්හුද් හි තබා ගත් පරිදිම තම කලවා දෙක මත තබා ගනියි.

27- එම ඉදුමෙහි තෂ්හුද් සම්පූර්ණයෙන්ම කියවයි.

28- පසුව 'අස්සලාමු අලයිකුම් වරහ්මතුල්ලාහ්' යැයි පවසමින් දකුණ දෙසටත් එලෙසම වම් දෙසටත් සලාම් දෙයි. අපගේ නබි මුහුම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් හට ශාන්තිය හා සමාදානය අත්වේවා!

මුස්ලිම්වරු කෛබාවට නමදිනවාද?

පිළිතුර:

වැදගත් කරුණ (1)

ප්‍ර- කෛබාව යනු කුමක් ද? මුස්ලිම්වරු කෛබාවට නමදිනවා ද?

ශුද්ධ වූ කෛබාව යනු මුස්ලිම්වරු තම සලාතයේ දී යොමු වන දිශාවයි. උත්තරීතරයාණෝ මෙසේ පවසයි: ﴿وَحَيْثُ شَطَرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ﴾ "නබවරයා! නුඹ ප්‍රිය කරන දිශාව දෙස සැබැවින් ම අපි නුඹ ව හරවන්නෙමු. එහෙයින් නුඹගේ මුහුණ ශුද්ධ මස්ජිදය වෙත හරවනු. (ජනයිනි!) නුඹලා කොතැනක සිටිය ද (සලාතයේ දී) නුඹලාගේ මුහුණු ඒ දෙසට හරවනු." (අල්-බකරා: 144) හජ් වගකීම හා උමරා පිළිවෙත ඉටු කරන අතරවාරයේ ඒ වටා ගමන් කරති. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි: ﴿وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ "...තවද ඉපැරණි ගෘහය (වන කෛබාව) වටා ඔවුහු සක්මන් කරන්නවා!" (අල්-හජ්: 29)

එය ශුද්ධ වූ මක්කාවේ පිහිටි මහඟු ගොඩනැගිල්ලකි. අල්ලාහ් තම නබවරයකු වූ තම මිතුරා වූ ඉබ්‍රාහිම් (අලයිහිස් සලාම්) තුමාණන්ට එය ඉදි කරන මෙන් නියෝග කළේය. උත්තරීතර අල්ලාහ් මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි. ﴿وَأَدْبَارًا لِلْإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا﴾ "තවද මට කිසිවක් ආදේශ නොකරනු. තවද නුඹ (කෛබා ව වටා) තවත් කරන්නන්හටත් නැගිට නැමදුම් ඉටු කරන්නන් හටත් (කොන්ද නමා දණහිස් අල්ලා) රුකුළු කරන්නන් හටත් (නළල බිම තබා) සුජුද් කරන්නන්හටත් මාගේ ගෘහය පිරිසිදු කරනු යැයි පවසා (කෛබා ව නම්) ගෘහයේ ස්ථානය ඉබ්‍රාහිම්ට අපි පවරා දුන් අවස්ථාව සිහිපත් කරනු." (අල්-හජ්: 26)

එය උත්තරීතර අල්ලාහ්ට නැමදුම් කිරීම සඳහා තබන ලැබූ පළමු නිවසයි. සුවිශුද්ධයාණන් මෙසේ පවසයි: ﴿وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ﴾ "ලෝ වැසියනට මහ පෙන්වන්නක් හා සෞභාග්‍යයක් ලෙස ජනයාට (නැමදුම් සඳහා) තබනු ලැබූ ප්‍රථම ගෘහය බක්කා (නොහොත් මක්කා) වෙහි පිහිටා ඇති දෑ ය. (ආලු ඉම්රාන්: 96)

දෙවන ප්‍රශ්නයට පිළිතුර වනාහි, සැබැවින්ම මුස්ලිම්වරු කෛබාවට හෝ හජර් අල් අස්වද් නම් කළු පැහැති ගලට හෝ නැමදුම් නොකරති. ඔවුහු ඒ දෙකට යටහත් පහත් නොවෙති. නමුත් ඒ දෙක සැලකිල්ලට ගනිමින් ගරු කරති. තවද කෛබාවෙන් සහ හජර් අල් අස්වද් නම් කළු ගලෙන් කිසිදු හානියක් හෝ ප්‍රයෝජනයක් හෝ ඔවුනට නැති නිසාත්, මග පෙන්වීමක් හෝ මාගෙර්පදේශයක් තිබිය හැකි කිසිවක් එහි දකින්නට නොමැති නිසාත්, කිසිදු නියෝගයක් හෝ තහනමක් හෝ ඔවුහු එයින් නොලබති. එය සිපගැනීමට හා අගය කිරීමට පමණක් සීමා වේ. කෛබාව වෙත හැරීම ඔවුන්ගේ එකමුතුකමේ සහ ඔවුන්ගේ ඉලක්කයේ ඓක්‍යයේ විද්‍යාමානයයි. ඔවුන් කෛබාවට නැමදුම් කිරීමෙන් තොරව අල්ලාහ්ගේ නියෝගය පිළිපදිමින් අල්ලාහ්ට පමණක් නැමදුම් කරමින් එය වටා සක්මන් කරති. සැබැවින්ම එය කිසිදු හානියක් හෝ සෞභාග්‍ය හෝ ලබා නොදෙන කළු ගලක් බව මුස්ලිම්වරු දනිති. නමුත් මුස්ලිම්වරයා

උපරිමයෙන්ම අල්ලාහ්ගේ නියෝගය පිළිපදියි. හේතුව සැබැවින්ම එය, ලෝ වැසියන්ගේ පරමාධිපතියාණන් වූ අල්ලාහ්ට නැමදුම් කිරීමට යොමු කරන බැවිනි.

උමර් (රජියල්ලාහු අන්හු) තුමා හජර් අල් අස්වද් නම් ගල සිප ගත් අවස්ථාවේ ඒ ගැන කළ ප්‍රකාශය මෙසේය:"සැබැවින්ම ඔබ භානියක් කළ නොහැකි, සෙතක් සැළසිය නොහැකි ගලක් බව මම දනිමි. නබි (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන් ඔබව සිපගනු මා දැක නොතිබුණේ නම් මා ඔබව සිප නොගන්නෙමි."මෙය බුහාරි හා මුස්ලිම් විසින් වාර්තා කර ඇත.අපගේ නබි මුහම්මද් (සල්ලල්ලාහු අලයිහි වසල්ලම්) තුමාණන්ටත් එතුමාණන්ගේ පවුලේ ඥාතීන් හා එතුමාණන්ගේ මිතුරන් සෑම දෙනාටත් අල්ලාහ්ගේ ශාන්තිය හා සමාදානය අත්වේවා!

ඒකාබද්ධිත අංකය: 1110

තෝරාගත් ප්‍රශ්න: ඉස්ලාම් ගැන නිතර අසන ප්‍රශ්න ගබ්දකෝෂයෙන්.....	1
(අකර්ෂණීය ඊමාන් හෙවත් දේව විශ්වාසයේ මූලිකාංග පිළිබඳ කොටස).....	1
ඉස්ලාමයේ මූලික කුළුණු පහ කුමක් ද?	1
වුළු නම් අධර් දෝවනයේ ක්‍රමය කුමක් ද?	4
සලාතයේ ක්‍රමය කුමක් ද?	6
මුස්ලිම්වරු කඛාවට නමදිනවාද?	10